

Malost

Pozdrav

Milé sestry a milí bratři, vítám Vás na těchto bohoslužbách, slovy apoštolskými:
Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen

Introit: (Žalm 30, 3-6)

3 *Hospodine, Bože můj, k tobě jsem volal o pomoc a uzdravils mě.*
4 *Vyvedl jsi mě z podsvětí, Hospodine, zachovals mě při životě, abych nesestoupil v jámu.*
5 *Pějte žalmy Hospodinu, jeho věrní, vzdejte chválu tomu, co připomíná jeho svatost,*
6 *neboť jeho hněv je na okamžik, jeho přízeň však na celý život.*

Píseň: EZ 169 - Jak rozkošné a milé, když bratři s druhem druh

Modlitba

Pane, náš Bože, tobě vděčíme za svůj život, uprostřed světa plného změn a pomíjivosti. Posilni naši naději, že se dobro ukáže jako silnější než zlo a život mocnější než smrt. Hospodine, ty zůstáváš věrný i tehdy, kdy selhává všechna lidská naděje. Motivuj nás, abychom i my byli věrní tobě. Tvá láska přivedla tvého Syna mezi nás lidi. V něm jsi nás pozval a stále nás zveš k životu, který nekončí. Chceme vnímat znamení času a vědět, že přichází. Prosíme tě, dej nám bdělost a vytrvalost a také radost z toho, že naše spása se blíží. O to tě prosíme skrze našeho Pána Ježíše Krista, tvého Syna, který nás předešel ve smrti a vzkříšení a žije s tebou nyní a navěky. Amen.

I. Čtení (2Kr 5, 1-14)

1 *Naamán, velitel vojska aramejského krále, byl u svého pána ve veliké vážnosti a oblibě, protože skrze něho dal Hospodin Aramejcům vítězství. Tento muž, udatný bohatýr, byl postižen malomocenstvím.*
2 *Jednou vyrazily z Aramu hordy a zajaly v izraelské zemi malé děvčátko. To sloužilo Naamánově ženě.*
3 *Řeklo své paní: „Kdyby se můj pán dostal k proroku, který je v Samaři, ten by ho jistě malomocenství zbavil.“*
4 *Naamán to šel oznámit svému pánu: „Tak a tak mluvilo to děvče z izraelské země.“*
5 *Aramejský král řekl: „Vyprav se tam a já pošlu izraelskému králi dopis.“ I šel. Vzal s sebou deset talentů stříbra a šest tisíc šekelů zlata a desaterý sváteční šaty.*
6 *Izraelskému králi přinesl dopis: „Jakmile ti dojde tento dopis, s nímž jsem ti poslal svého služebníka Naamána, zbav ho malomocenství.“*
7 *Když izraelský král dopis přečetl, roztrhl své roucho a řekl: „Jsem snad Bůh, abych rozdával smrt nebo život, že ke mně posílá někoho, abych ho zbavil malomocenství? Jen uvažte a pohleďte, že hledá proti mně záminku!“*
8 *Když Eliša, muž Boží, uslyšel, že izraelský král roztrhl své roucho, vzkázal králi: „Proč jsi roztrhl své roucho? Jen ať přijde ke mně. Poznám, že je v Izraeli prorok.“*
9 *Naamán tedy přijel se svými koni a s vozem a zastavil u vchodu do Elišova domu.*
10 *Eliša mu po poslovi vzkázal: „Jdi, omyj se sedmkrát v Jordánu a tvé tělo bude opět zdravé. Budeš čist.“*
11 *Ale Naamán se rozlítl a odešel. Řekl: „Hle, říkal jsem si: ‚Zajisté ke mně vyjde, postaví se a bude vzývat jméno Hospodina, svého Boha, bude mávat rukou směrem k posvátnému místu, a tak mě zbaví malomocenství.‘*
12 *Cožpak nejsou damašské řeky Abána a Parpar lepší než všechny vody izraelské? Cožpak jsem se nemohl omýt v nich, abych byl čist?“ Obrátil se a rozhořčeně odcházel.*
13 *Ale jeho služebníci přistoupili a domlouvali mu: „Otče, ten prorok ti řekl důležitou věc. Proč bys to neudělal? Přece ti řekl: ‚Omyj se, a budeš čist.‘“*
14 *On tedy sestoupil a ponořil se sedmkrát do Jordánu podle slova muže Božího. A jeho tělo bylo opět jako tělo malého chlapce. Byl čist.*

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Slůvko dětem (lekce 15 – V Antiochii vzniká sbor z pohanů)

- jak často se stane, že k vám do třídy přibude někdo nový? Umíte ho vzít mezi sebe, nebo mu dáváte najevo, že je mezi vás nepatří?
- znáte všechny lidi, kteří přicházejí na bohoslužby? Všimli byste si, kdyby přišel někdo nový? Uměli byste ho pěkně přivítat? Co byste mu řekli?
- už jste přemýšleli, koho pozvat do nedělní školy nebo do kostela? Myslíte, že je to i vaše starost – nebo je to jen záležitost faráře?

Píseň: EZ 244 - Pán Bůh je přítomen, klanějme se jemu

Kázání (Mk 1, 40-45)

40 Přejde k němu malomocný a na kolenou ho prosí: „Chceš-li, můžeš mě očistit.“

41 Ježíš se slitoval, vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl: „Chci, buď čist.“

42 A hned se jeho malomocenství ztratilo a byl očištěn.

43 Ježíš mu pohrozil, poslal jej ihned pryč

44 a nařídil mu: „Ne abys někomu něco říkal! Ale jdi, ukaž se knězi a obětuj za své očištění, co Mojžíš přikázal – jim na svědectví.“

45 On však odešel a mnoho o tom vyprávěl a rozhlašoval, takže Ježíš už nemohl veřejně vejít do města, ale zůstával venku na opuštěných místech. A chodili k němu odevšad.

Milí bratři, milé sestry,

Ježíše vyhledávají **málo**-mocní, **ne**-mocní, lidé vystrčení na okraj společnosti, izolovaní, nešťastní. Nezaměstnaní, bez domova. To jsou lidé, v nejtěževějších situacích, bezradní, uštvaní. Když máme málo moci, tak nemáme sílu svou situaci změnit. Když nás přemůže malomyslnost, a třeba i ta naše česká **malost**. Málo moci ke změně, k záchraně, málo moci k obratu.

Z čeho jsme my malomocní? Co je každého jednoho z nás ta nemoc? Co nás bolí na duši?

Jakmile však přichází Ježíš, všichni my, takto sklíčení, takto malomocní, voláme zoufale: **Smiluj se nad námi!** I v těchto končinách cítí tedy člověk, že v Ježíši je něco božího, zachraňujícího. Bezmocný člověk volá k němu o smilování, neboť z toho Mistra, vyzařuje velká moc. On probouzí naději, naději v sílu, která je boží, která je milosrdná a zachraňuje.

I ti, kteří věří jinak, v setkání s Ježíšem hlasitě volají po jeho lásce, po jeho slovu – právě pro ně. V rozmanitém **malomocenství**, ve všelijaké nemoci a bezmoci, je to nakonec možná jediná naděje a poslední šance. Bože, smiluj se nad námi! Kolikrát zazněla táto věta ve vašem životě?

Z tohoto příběhu poznáváme, že není, kdo by nás mohl zbavit **malomocenství duchovního**. Jedině Bůh sám ve svém Synu. K němu můžeme přicházet a před ním se máme pokorit. Malomocenství je obrazem stavu, ve kterém se může nacházet kdokoli z nás. V našem českém jazyce dobře pochopíme, o co jde. Jde o člověka, který „*málo může*“ je málo...mocný.

To ona, ta naše duše, je málo...mocná. Není schopná slyšet Boží hlas. Nerozliší dobro od zla. Slyší výklad Božího Slova, ale nechápe. Obrazům a příkladům nerozumí. Při kázání hned usíná. Dává si detox od Boha, jako by to bylo možné! Ztratila se bázeň před Bohem. Neví proč by měla chodit do shromáždění Božího lidu. Je jí možná dobře, ale je malo-mocná ve všem, co žije. Vystačí s modlitbami střelnými a neumí čekat na odpověď z Boží strany. Věci duchovní jí nic neříkají.

Taková duše člověka je postižena **duchovním malomocenstvím**. Co je platné člověku, když bude na těle velmi krásný a zdravý a na duši malomocný.

Dnes čteme o tom, že můžeme přijít ke Spasiteli Ježíši. Tak, jako ten nejmenovaný ubožák. Ale pozor, Ježíš nenahání bezmocné lidi do církve, nepase se na jejich zoufalé situaci, nezneužívá jejich nemoci. Ta věta: „**Chci, buď čist.**“ je v podstatě milosrdné uzdravení, nemoc je zažehnána a člověk se může vrátit do života.

Ježíš má tu moc: uzdravit z bezmoci, vytrhnout z neštěstí, překonat malomyslnost a izolovanost. V setkání s ním se uzdravujeme, očišťujeme, vracíme zpět do života, do společenství, k rodině. Ale do jakého života se vracíme? K čemu? Jak to bude dál? K čemu potřebujeme setkání s Ježíšem?

Potřebujeme ho k tomu, aby nám pomohl vyřešit náš problém, naši takzvanou bezmoc, kde se nemůžeme uzdravit sami.

Toužíme po jeho **smilování**, abychom už neměli tu **nemoc**, aby se už nestalo nic nepříjemného. Tak většina chápe boží pomoc, na to máme Spasitele: abychom se mohli vrátit k tomu svému, co se nám líbí a co si přejeme, abychom žili, jak nám vyhovuje. Jenže není to B+S jenom uzdravení – k povrchnosti. Postavení na nohy – abychom splynuli s davem. Jakési probuzení k návratu – do starých kolejí.

Ten oříšek je v tom, jak rozpoznat, že v životě jde o víc než o naše představy a záruky štěstí. Jde víc než o hádky a hněv. Jde o to, že vsadíme na vztah! Na vztah lásky, vztah, ve kterém půjde víc o porozumění a odpuštění než o vylepšení svého písečku.

Většina lidí potřebuje Spasitele jen proto, aby vyřešil naše problémy. Opravdu málokdo sází na Krista, protože **miluje**. Většina nemá čas a možná ani nepovažuje za vhodné děkovat, setkávat se, vzdávat pocty. Většina není ochotna vyjádřit hlasitě vděčnost, nebo dát kus sebe. Někdy to vypadá, jako bychom se snad i styděli za to, že nám někdo pomohl. Bereme si, co potřebujeme, a rychle hurá mezi své, za svými, za svým. Jen málokdo lásku opětuje, jen málokdo udržuje ke Kristu **vděčný vztah**.

A právě o víru skrze lásku dělající, právě o životní vděčnost nakonec jde. V kostele i mimo něj. Jako lidé trpíme všichni horší nemocí, než je malomocenství, a sice hříchem. Jak se k nám přesto chová Bůh? **Boží dotek** může mít větší moc než slova.

B+S, jak pochopit tenhle příběh?

I když většina z nás nedisponuje mocí nadpřirozeného uzdravování, i když většina z nás není jako Ježíš, něco přece jen všichni mít můžeme – sílu lásky, soucitu, milosrdenství a nesobeckého zájmu o druhého člověka. Jak přistupujete k „malomocným“ současné doby? Co udělat, abychom jim projevíli stejný soucit, jaký projevoval Kristus? A hlavně se zeptejme sami sebe: Proč je to těžké? Amen

Modlitba

Otče veškeré útěchy, tvůj Syn uzdravoval nemocné a dával jejich životu nový smysl. Pohled ve svém slitování na všechny trpící na tomto světě, vysvoboď je ze samoty a trpkosti a daruj jim spásu a život. Prosíme tě o to skrze Ježíše Krista, tvého Syna. Amen

Ticho – 30 sekund

Píseň: EZ 641 - Nevím, Pane, co ti dát, nevím, jak ctít tebe

Ohlášky

Přímluvná modlitba

- Za všechny, kdo jsou trápeni nepřízní a odstrkováním, prosíme Pána, který zachraňuje.
- Za lidi, kteří s křesťanskou láskou podepírají trpící, nemocné i chudé, prosíme Pána, který pomáhá.
- Za všechny, kdo přišli na tyto bohoslužby, aby hledali Boha chválili ho a modlili se k němu, prosíme Pána, který je s námi.
- Za odpuštění všech našich hříchů prosíme našeho milostivého Pána, který se nad námi slitovává.
- Za klid a bezpečí pro všechny, kteří trpí válkou a nespravedlivostí, prosíme Pána, který přináší pokoj.
- Za všechny, kdo vládnou a vykonávají moc, prosíme o Boží přispění, aby se starali o právo a spravedlnost.
- Za dobré počasí, příznivý déšť a osvěžující vítr v proměnách ročních dob prosíme Toho, který řídí běh světa.
- Za všechny, kdo uslyšeli volání k víře a zatoužili po Boží milosti, prosíme o Boží vedení a moudrost.
- Za všechny, kdo se zamotali do lidských slabostí, povrchnosti a omylů, prosíme o lásku našeho Spasitele.

Každý ti v tichosti svěřujeme své osobní modlitby...

Prosíme skrze Krista, našeho Pána, ukazuj nám naši vlastní odpovědnost ve zvěstování evangelia a přijmi i tuto naši společnou modlitbu:

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvět' se jméno Tvé. Přijď království Tvé. Buď vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť Tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

Píseň: Svítá 86 - Chvála

Slůvko dětí

Posláni (Lk 6, 45)

Dobrý člověk z dobrého pokladu svého srdce vydává dobré a zlý ze zlého vydává zlé. Jeho ústa mluví, čím srdce přetéká.

Požehnání (Tradiční keltský hymnus)

*Buď mojí vidinou, Pane, nad srdcem mým,
vše ostatní je pro mne marným a bezcenným,
pokud tu nejsi ty, ať spím anebo bdím,
tvá přítomnost je stálým světlem mým.
Buď mojí moudrostí, mým pravým slovem, Pane,
navěky s tebou já, ty se mnou – ať se stane.
Ty buď mým velkým otcem, já drahým synem tvým,
ty věčně ve mně dlící – já s tebou jediným.*

Píseň: EZ 755 - Není lepší na tom světě nežli Boha ctíti